

lyozni. Tudják, hogy ezt az osztályöntudatot akarják csirájában megfojtani, csillogó ködbe burkolni. Ettől akarják a falut megmenteni, mert érzik, hogy a falu ébredése az ő pusztulásukat jelenti. A Gyöngyösbokréta is ezt a célt szolgálja, de már elkésve és sikertelenül, mert a paraszttömegek már megelégteltek a szédítést és cirkusz helyett kenyeret követelnek.

PO CHŪI:

FAGY

Házak között állok:
tíz közül vagy kilenc mállott,
az udvaron: elfagyott a bambusz, pisztác, nád;
a kapuk alatt, mint dermedt báb: a nép,
kit se prém, se isten véd,
míg éles kardot suhint künn a téli szél.
Nem lobban itt estelen a tűzhelyen
se fa, se szén,
csak szalmaláng és sovány gaz,
hogy' melegszik itt meg az,
ki paraszt, vén és szegény?

A tiéd, paraszt, a gond, a gaz, a bot,
enyém az öröm, mámor, télikert
s a tiéd még a robot.
Ti fagyban, hőben, éjben, ködben
csak éheztek a szántók alatt,
én gyapjas prèmben (számban falat)
heverek
és így pereg az èletem
míg bútok nem lesz szègyenem
s meg nem kèrdem magamtól (te gaz, te vèn):
oh, hát ember, ember vagyok èn?

Fordította: Dr. Halmi R.